

Ж Е Л А Н И Е

Искалъ бихъ да бѣда бѣла чайка
Тѣй бездоменъ и саминъ въ свѣта,
Да забравя и баща и майна
И да бѣда самъ въ безкрайността

Искалъ бихъ да бѣда листъ отбруленъ
Грѣбнатъ въ бѣгъ отъ лудитѣ вълни.
Да забравя и послѣденъ споменъ
Отъ моитѣ изживѣни дни

Искалъ бихъ да бѣда вихрь ~~жжжж~~ ^{воденъ}
Да витая надъ безкрайна ширъ,
И да бѣда вѣчно недоволенъ,
Да незнай ни минутенъ миръ.

Искалъ бихъ да бѣда самъ стихия
Или Богъ на тъмнитѣ води
Тѣй въ забрава всичко ще открия
Само на бездомнитѣ вълни.

Варна

43
Кафявото тевтерче стр. 25

